

[Jensen-Stévns.]

fremtidig vil beregne Erstatningen som en aarlig Rente; saa vil der ganske vist efter Omstændighederne kunne være Tale om at kapitalisere den saaledes beregnede Rente. Mit Parti indser, at dette er en mere naturlig Ordning end den hidtidige, om end vi er paa det rene med, at Forandringen i Praksis maaske ikke vil være saa stor, som man umiddelbart kunde tro.

Af andre Bestemmelser i Lovforslaget skal jeg lige nævne denne, at Personer, som udøver borgerligt eller kommunalt Ombud, og som under Udøvelsen heraf kommer til Skade, fremtidig efter Lovens § 2 vil have Krav paa Erstatning. Det var selvfølgelig ogsaa urimeligt, at den, der f. Eks. mødte som tilsagt for at deltage i Brandslukningsarbejde, skulde være uden Erstatning i Tilfælde af, at han kom til Skade. Jeg skal yderligere nævne, at der ogsaa i Lovforslaget findes en Bestemmelse om, at Personer, som kommer til Skade under Forsøg paa at redde Menneskeliv, fremtidig er ulykkesforsikrede efter denne Lov. Da man imidlertid ikke vil kunne bringe saadanne Forhold i Forbindelse med nogen Bedriftsrisiko, er det ordnet saadan, at det er Statskassen, som bærer Udgifterne derved.

Endelig skal jeg som en Ting, vi ogsaa paaskønner i det her foreliggende Lovforslag, nævne, at Ministeren har givet Afkald paa under Loven at inddrage saadanne Ulykkestilfælde, som kan indtræffe paa Vejen til eller fra Arbejdsstedet. Vi forstaar imidlertid, at det ikke har været noget overdrevent stort Offer, Ministeren der har bragt, idet Ministeren allerede ved Forslagets oprindelige Fremstilling erkendte, at i og for sig var det ikke logisk at inddrage saadanne Tilfælde under Bedriftsrisiko. Det er desuden saaledes, at Erfaringerne fra andre Lande, hvor man har denne Regel, viser, at den medfører en ikke helt ubetydelig Bekostning, og vi paaskønner derfor, at denne Bestemmelse er gaaet ud af Lovforslaget.

Jeg skal slutte med at sige, at vi i det hele billiger Lovforslaget og gerne vil medvirke til dets Gennemførelse. Der er dog eet Punkt i Loven, som vi ser paa med adskillig Beklagelse, og som vi kunde ønske forandret, og det er den Bestemmelse, som findes i Lovforslagets § 56, 4de Stykke, angaaende Partsfiskere. De saakaldte Partsfiskere er undtagne fra Forsikringspligten, og Spørgsmaalet drejer sig derfor kun om, hvilke Personer der falder ind under Begrebet Partsfiskere.

Vi mener, at Definitionen af Begrebet Partsfiskere i Lovforslaget er trukket alt for snævert, og vi maa meget beklage, at man ikke har kunnet enes om at blive staaende ved den Bestemmelse, som angaaende dette Forhold blev indsat i Loven af 1927. Dette Forhold vil vi altsaa gerne have optaget til fornyet Overvejelse. Der findes desuden i Lovforslaget enkelte andre Punkter, der vel ikke er af saa stor Betydning, at jeg skal trætte det høje Ting med ved denne Lejlighed at redegøre derfor, men som vi kunde ønske overvejet.

Af Hensyn hertil og af Hensyn til det ønskelige i, at Lovforslagene følges ad, saa Behandlingen af samtlige Forslag kan tilendebringes samtidig, vil jeg paa et senere Tidspunkt af Forhandlingen tillade mig at foreslaa Sagen henvist til et Udvalg, som forhaabentlig vil kunne tilendebringe sit Arbejde indenfor en rimelig Tid.

Johs. Hansen: Da mit Partis Ordfører i denne Sag er forhindret i at være til Stede, skal jeg paa hans Vegne anbefale nærværende Lovforslag til en hurtig Gennemførelse.

Af de tre Lovforslag under Socialreformen, som i disse Dage er til Behandling, er dette Forslag vel nok det, der medfører den mindste Forandring i Forhold til den bestaaende Ordning, navnlig efter de Ændringer, som er indført i Lovforslaget under Behandlingen i det andet høje Ting.

Der er enkelte Ting, som jeg vil gøre et Par Bemærkninger om. For det første dette, at efter det oprindelige Lovforslag var det Tanken, at der skulde oprettes 4 Forsikringsforbund. Det er nu fraveget. Til Erstatning er der sat en anden Ordning, som dog ogsaa betyder, at man kommer meget stærkt ned med Udgifter til Administrationen i Forhold til, hvad Tilfældet før har været. Jeg havde i og for sig gerne set, at den oprindelig foreslaaede Ordning var blevet bibeholdt. Jeg vil dog mene, at den Ordning, som det er lykkedes os at faa gennemført, betyder saadanne Besparelser og saadanne Værdier for de forsikrede og Samfundet, at det er fuldt forsvarligt, at man har taget dette, naar man ikke var i Stand til at faa det andet.

I Loven af 1927 fandt der en Nedsættelse af 15 pCt., om hvilken den højtærede Minister sagde i Gaar, at den var „raa“ i Gaaseøjne. Ja, jeg kan sige, at i mange andre Øjne var den i alle Tilfælde ikke blid. Men denne Nedsættelse, som det ikke har været muligt at fjerne fra Lovforslaget, er dog nu blevet reduceret med 1/3, og jeg vil mene, at som Forholdene